

ת"פ 47714/01/17 - מדינת ישראל נגד אורן טסיני

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 47714-01-17 ות"פ 37880-01-17 מדינת

ישראל נ' טסיני(עציר)

בפני כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אורן טסיני (עציר)

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות שני כתבי אישום ללא הסדר טיעון וללא הסכמות כל שהן. לכתב האישום הראשון שהוגש במסגרת ת"פ 47714-01-17 צורף לבקשתו של הנאשם כתב אישום מתיק שהתנהל בבית משפט השלום בעכו ת"פ 37880-01-17.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 47714-01-17 החזיק הנאשם בביתו עובר לתאריך 11.1.2017 סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 79.40 גרם נטו בתוך מזוודה כשהסם מחולק לארבע שקיות.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 37880-01-17 החזיק הנאשם ביום 9.1.2017 בביתו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 5.177 גרם, סם מסוכן מסוג הרואין במשקל נטו של 4.130 גרם וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של 11.72 גרם.

בשני המקרים הודה הנאשם כי החזיק בסמים שלא לצריכתו העצמית וכשאינו בידו היתר כדין להחזקתם.

בהתאם להודאתו הורשע הנאשם בשתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית- עבירות לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת סמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1977.

ראיות לעונש

2. המאשימה הגישה מטעמה את תדפיס המידע הפלילי לגבי הנאשם (ט/1) שכולל 9 הרשעות קודמות ומקרה אחד בו ביצע הנאשם עבירות סמים עת היה בגיל 18 והוחלט שלא להרשיעו. ביתר המקרים הורשע הנאשם בעיקר בעבירות סמים. הנאשם נשא בעבר בעונש מאסר של 8 חודשים ובעונש של 6 חודשי מאסר אותו ביצע בעבודות שירות.

בגזר דין של בית המשפט השלום בעכו (ת"פ 9869-06-12) הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוג הרואין לצריכה עצמית, הוא נדון ביום 29.9.2014 ל-8 חודשי מאסר בפועל ול-3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, מאסר מותנה שהוא בר הפעלה בתיק זה (ט/2).

מטעם הנאשם העיד אביו אשר ביקש לשלוח את הנאשם לטיפול גמילה מסמים, תאר את התמכרותו הקשה של בנו והסביר כי הנאשם למד לקח.

תסקיר שירות המבחן,

3. לבקשת הנאשם ערך שירות המבחן תסקיר לעניין העונש. בתסקיר תוארו נסיבות חייו הקשים של הנאשם ניסיונותיו להיגמל משימוש בסמים מסוכנים ומאורח חיים התמכרותי. שירות המבחן העריך שקיים סיכון ברמה בינונית-גבוהה להישנות מעשה עבירה ולא המליץ המלצה טיפולית בשל הקושי של הנאשם להתגייס להליך טיפולי משמעותי.

תמצית טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה ביקשה לראות בשתי העבירות כחלק מאירוע אחד, לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל-6 שנות מאסר ולהטיל על הנאשם מאסר בפועל בקצה העליון של המתחם, בנוסף למאסר על תנאי וקנס ולהפעיל במצטבר את עונש המאסר המותנה בן 3 החודשים.

בטיעוניה שמה דגש על חומרת העבירה ועל מדיניות הענישה כפי שנקבעה על ידי בית המשפט העליון, ענישה שצריכה גם לכלול לטענתה הרתעה לנאשם ולציבור. לתמיכה בטיעוניה הפנתה לפסק דין של בית המשפט העליון שאישר עונש של 48 חודשי מאסר בפועל (ע"פ 4381/05 אבו זקיקה נגד מדינת ישראל (12.7.2006)) ושני פסקי דין של בתי משפט מחוזיים בהם הוטלו עונשים של 48 ו-57 חודשי מאסר בפועל.

5. הסנגור ביקש להעמיד את מתחם העונש ההולם על מאסר שבין שנה לשנתיים ולהטיל על הנאשם עונש מידתי וקצר בשל נסיבות חייו המיוחדות של הנאשם שהודה מידתי, נטל אחריות וביקש להיגמל מסמים וכביטוי לרצינותו של הנאשם הסביר כי עובר למעצרו פנה הנאשם ביוזמתו לאשפוזית אשדוד על מנת להיגמל. בהסתמך על התנהגותו זו, לאחר מעצרו עבר הנאשם תהליך ארוך של ניסיון גמילה באשפוזית טמרה שהופסק בשל סכסוך ישן שהיה לו עם אחד המדריכים. הנאשם הוא קורבן של הנסיבות. בעיות קשב וריכוז מגיל צעיר וקשיי השתלבות דירדרו אותו מגיל צעיר לשימוש בסמים.

הנאשם כיום בן 42 אב לילדה בת 15, הוא מבקש להשתקם ולהיגמל מסמים במסגרת שירות בתי הסוהר. לטענתו בתו נותנת לו אנרגיות ומוטיבציה לצאת ממעגל הסמים.

הסנגור הפנה בדיון לשני פסקי דין של בית המשפט העליון בהם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

-בתום הדיון ביקש הנאשם להתחשב בו והסביר כי מעולם לא הזיק לאחרים אלא רק לעצמו.

דיון

6. מקובלת עליי עמדת הצדדים ויש לראות בשתי העבירות שפורטו בכל אחד מכתבי האישום כאירוע אחד. מדובר בהחזקת סמים מסוכנים באותו מקום, ביתו של הנאשם ובפער של יומיים בלבד ולכן אקבע מתחם עונש הולם אחד לשתי העבירות.

במעשיו פגע הנאשם פגיעה לא מבוטלת בערכים חברתיים הקשורים בהגנה על שלום הציבור וביטחון, לעניין זה אפנה לע"פ 6990/13 שנדון במאוחד עם ע"פ 7046/13, חט"ב נגד מדינת ישראל (24.2.2014):

"בית משפט זה הצביע בפסקי דין רבים על התוצאות הקשות וההרסניות הנגרמות בעקבות הפצת סמים מסוכנים, ובמיוחד הקשים שביניהם. קשה להגזים בהערכת הנזק הנגרם מייצור, הפצה, סחר ושימוש בסמים. נזק ממוני, גופני ונפשי, המקיף את החברה בכללותה, ואינו נעצר במשתמש או במעורבים הישירים בביצוע העבירות...יבואני סמים וסוחריו המרכזיים הם אלו שיוזמים ומניעים את התהליך, אולם תפקיד חשוב וממשי בפגיעה בערכים המוגנים מסור גם לכל יתר חברי החוליות המרכיבות את השרשרת, מגדול ועד קטן: 'וידענו מכבר כי בלא חוליות-הביניים המרכיבות את השרשרת יתקשו עברייני הסמים העיקריים לבצע את זממם. כנדרש מכאן, חובה היא המוטלת עלינו להיאבק בכל חוליה וחוליה ולנתק את השרשרת'".

הנאשם הודה בהחזקת הסמים שלא לצרכיו העצמיים וחידדתי נושא זה כשהשתמעה עמדה אחרת במהלך הטיעונים לעונש לאור דברי אביו של הנאשם וטיעוני הסנגור. הנאשם שב ואישר את הודאתו כאמור לעיל.

ראו לעניין זה את הכמויות של הסמים שנתפסו, העובדה כי מדובר בשלושה סוגי סמים שונים, אחד מהם הרואין בכמות גדולה (79.40 גרם + 4.130 גרם), קוקאין (5.177 גרם) וחשיש (11.72 גרם).

באשר למדיניות הענישה הנהוגה גם כשמדובר בעבירה של החזקת סם מסוכן אפנה לפסק דינו של כב' השופט סלים ג'ובראן, באותו מקרה נדון המערער לשלוש שנות מאסר בפועל בגין החזקת 45.46 גרם קוקאין, בית המשפט העליון דחה את הערעור, ניתח עונשים דומים שהוטלו במקרים אחרים, כגון ע"פ 810/11 בורגרקר נ' מדינת ישראל (30.5.2011), וע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל (9.1.2013) וקבע:

"בית משפט זה ציין לא אחת כי בעבירות סמים מן הסוג הזה יש לייחס אך משקל קטן לנסיבותיו

האישיות של הנאשם. כך, בע"פ 4381/05 אבו זקיקה נ' מדינת ישראל (12.7.2006), בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם ארבע שנות מאסר בגין החזקה של 100 גרם הרואין. באותו מקרה, הנאשם היה בן 27, מצבו הכלכלי קשה, נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו, ושירת בצבא. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש תוך שהוא מציין "בנוגע לנסיבותיו האישיות של המערער, קשות ככל שיהיו - בעבירות סמים מסוג זה, יש לייחס להן את המשקל השולי ביותר", ע"פ 5958/13 סבג נגד מדינת ישראל (29.7.2014) (להלן-עניין סבג).

בע"פ 1313/14 בהתיימי נגד מדינת ישראל (9.6.2015) נדחה ערעורו של נאשם שנדון ל-42 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, כחמישים גרם קוקאין.

בע"פ 1932/15 בן סעדון נגד מדינת ישראל (17.4.2016), נתברר עניינו של נאשם שהורשע על ידי בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, סמים מסוג אקסטזי, חשיש וקוקאין במשקל 26.4 גרם ונדון ל-42 חודשי מאסר בפועל, בית המשפט העליון דחה את ערעורו וכך קבע:

"בהקשר זה יש להזכיר, את הסכנות הגלומות בשימוש והפצת סמים מסוכנים, ואת החומרה המיוחדת שמיוחסת בפסיקת בית משפט זה לאותם מקרים בהם מבוצעות עבירות החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית. יפים, לעניין זה, הדברים שנאמרו ב-ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.06.2010): "על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריו על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד"..." רמת הענישה שנקבעה בפסקי הדין שאוזכרו לעיל ובפסקי דין אחרים, כשמדובר בהחזקת סמים מסוכנים, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, לצד הטלת קנס כספי".

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40'ט' לחוק) אין משמעות לקיומו של תכנון ככל שמדובר בעבירת החזקת הסמים.

הנזק הצפוי מביצוע העבירה הוא נזק רב לחברה, שימוש בסמים מסוכנים פוגע בכל חלקה טובה בחברה ומי כמו הנאשם יודע זאת היטב. על פי התסקיר הנאשם החל להשתמש בסמים מגיל 14 והוא ניסה להיגמל מהסמים במשך שנים רבות במכוני גמילה רבים, ניסיונות שטרם צלחו.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות אני קובע כי העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר במתחם שבין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים

7. במקרה זה לא עומדים על הפרק שיקולי שיקום ולכן העונש המתאים יהיה בתוך מתחם העונש ההולם.

לצורך קביעת גובה העונש אשוב ואפנה לעניין סבג הנ"ל, באותו מקרה נדון הנאשם ל-3 שנות מאסר בפועל בגין החזקת סם מסוג קוקאין במשקל 45.46 גרם, ערעורו נדחה כשבית המשפט העליון קובע כי בעבירות סמים מן הסוג הזה יש לייחס משקל קטן לנסיבותיו האישיות של נאשם.

בעת קביעת העונש אתייחס לפגיעה בבתו בת ה-15 של הנאשם שתאלץ להפנים כי אביה יישאר מאחורי סורג ובריח לתקופה לא קצרה.

לזכות הנאשם אזקוף את העובדה כי הוא נטל מידית אחריות על מעשיו והוא עושה מאמצים רציניים ורבים כדי לצאת ממעגל הסמים. עוד חסך הנאשם זמן שיפוטי יקר.

מצד שני לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם לרבות ביצוע העבירות כשתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה.

סיכום

לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

· 36 חודשי מאסר בפועל.

· אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם בבית המשפט השלום בעכו (ת"פ 9869-06-12) ביום 29.9.2014. הנאשם יישא בעונש זה במצטבר למאסר שהטלתי עליו בתיקים שלפניי כך שבסה"כ יישא הנאשם בעונש מאסר בפועל לתקופה של 39 חודשים.

מתקופת מאסרו ינוכו הימים בהם היה עצור מיום 9.1.2017 ועד 9.4.2017 ומיום 21.4.2017 ועד היום.

· 6 חודשי מאסר על תנאי. הנאשם לא יישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים וירשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

בהתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, בתקופת המאסר הארוכה ובעובדה כי לא הוכח מניע כלכלי למעשיו, לא אחייב הנאשם בתשלום קנס.

אני מפנה את תשומת לב שירות בתי הסוהר לבקשתו של הנאשם לקבל טיפול גמילה מסמים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 יולי 2017, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד שלומית בשבקין, הסגורית עו"ד סמאח חטיב והנאשם באמצעות שב"ס.